

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 7 lipca 2022 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych
innych ustaw**

(druk nr 1017)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, ma realizować zalecenia pokontrolne Najwyższej Izby Kontroli dotyczące wytypowania strategicznych złóż kopalin wraz z wprowadzeniem mechanizmów zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji.

Ponadto ustawa ma zmierzać do wprowadzenia instrumentów prawnych związanych z transformacją energetyczno-klimatyczną, uporządkować przepisy regulujące działalność prowadzoną na podstawie Prawa geologicznego i górniczego, usprawnić działalność organów nadzoru górniczego oraz państwowej służby geologicznej.

Na podstawie art. 29 ust. 1 Prawa geologicznego i górniczego, organ koncesyjny odmówił udzielenia koncesji, jeżeli zamierzona działalność:

- 1) sprzeciwia się interesowi publicznemu, związanemu w szczególności z:
  - a) bezpieczeństwem państwa, w tym bezpieczeństwem energetycznym, lub
  - b) interesem surowcowym państwa, lub
  - c) ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złóżami kopalin, lub
  - d) realizacją transformacji energetycznej, w tym możliwością pozyskania środków finansowych na potrzeby realizacji tej transformacji, lub
- 2) uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w planach zagospodarowania

przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób wynikający z planu ogólnego gminy lub z przepisów odrębnych.

Na podstawie art. 29a Prawa geologicznego i górniczego, organ koncesyjny może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie kopalin, na obszarze części lub całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli udzielenie koncesji na tę działalność stałoby w sprzeczności z interesem publicznym. Organ koncesyjny czasowo wstrzymuje udzielanie koncesji w formie obwieszczenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem, w którym szczegółowo określa rodzaj działalności, rodzaj kopaliny, obszar oraz okres, w którym koncesje nie będą udzielane, a także wskazuje rodzaj interesu publicznego uzasadniającego czasowe wstrzymanie udzielania koncesji.

W art. 6 w ust. 1 w pkt 19a Prawa geologicznego i górniczego wprowadzono definicję złoża strategicznego. Jest to złożo kopaliny, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej.

Na podstawie art. 94a Prawa geologicznego i górniczego, minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej obejmujących złożo kopaliny, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złożo kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złożo strategiczne. Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.

Uznanie złoża kopaliny za złożo strategiczne następuje w drodze decyzji. Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złożo strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.

O wszczęciu postępowania minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia gminy, na terenie których jest położone złożo kopaliny. Uznanie złoża kopaliny za złożo strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:

- 1) złożo kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub
- 2) złożo kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub

3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.

Złoże kopaliny może być uznane za strategiczne w części, jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobywania na terenach podlegających szczególnej ochronie.

Minister właściwy do spraw środowiska występuje do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów uznania złoża za strategiczne. Państwowa służba geologiczna sporządza opinię w terminie miesiąca.

Uznanie złoża kopaliny albo jego części za złożo strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których jest położone złożo kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia opinię, w drodze postanowienia, w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym jest położone to złożo, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu. Na postanowienie to zażalenie nie przysługuje.

W decyzji uznającej złożo kopaliny za złożo strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłaczyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.

Wykaz złożów strategicznych jest prowadzony przez ministra właściwego do spraw środowiska i obejmuje odrębnie dla każdego złoża kopaliny albo jego części następujące dane:

- 1) nazwę, kod oraz numer złoża kopaliny w Systemie Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych Polski MIDAS prowadzonym przez państwową służbę geologiczną;
- 2) wskazanie rodzaju kopaliny głównej, kopaliny towarzyszących i współwystępujących użytecznych pierwiastków śladowych;
- 3) granice złoża strategicznego w formacie Shapefile;
- 4) wskazanie gmin, na obszarze których jest położone złożo strategiczne;
- 5) datę wydania decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub dodatek do dokumentacji geologicznej;
- 6) datę wydania decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złożo strategiczne;

- 7) datę wydania decyzji zmieniającej lub uchylającej decyzję o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złożo strategiczne;
- 8) warunki ochrony złoża w dokumentach planistycznych.

Udokumentowane złoża kopalin, wody podziemne, kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji, podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji lub wykorzystania.

Określając ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów ogólnych gmin oraz planów zagospodarowania przestrzennego województw, uwzględnia się występowanie złóż oraz potrzebę zapewnienia możliwości ich wydobycia lub wykorzystania. Ustalenia uwzględniają:

- 1) rozstrzygnięcia wynikające z decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej oraz informacje zawarte w zatwierdzonej dokumentacji geologicznej albo zatwierdzonym dodatku do dokumentacji geologicznej, w szczególności dotyczące ochrony złóż kopalin oraz obszaru wymagającego ochrony przed działaniem uniemożliwiającym zagospodarowanie złoża kopaliny;
- 2) rozstrzygnięcia wynikające z decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złożo strategiczne, jeżeli decyzja taka została wydana.

Zmiany konieczne dla ochrony udokumentowanych złóż kopalin, kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, wprowadza się w planach ogólnych gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województw w terminie:

- 1) roku od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów albo dodatek do tej dokumentacji;
- 2) 2 lat od dnia doręczenia właściwemu organowi wykonawczemu gminy kopii decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną albo dodatek do tej dokumentacji.

Na podstawie art. 95a Prawa geologicznego i górniczego, gmina uwzględnia złoża strategiczne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w którym wprowadza zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania obszarów tych złóż w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości.

W razie bezczynności organów uprawnionych do wydawania dokumentów planistycznych, wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze wprowadzające do planów ogólnych gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego województw zmiany konieczne dla ochrony złóż kopalin, kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, wymierzając gminie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie do ministra właściwego do spraw środowiska, karę pieniężną.

Na podstawie art. 98a Prawa geologicznego i górniczego, każdy, w czym posiadaniu znajdują się dokumenty lub inne nośniki, na których jest zapisana informacja geologiczna, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, ma obowiązek ich udostępnienia na wezwanie państwowej służby geologicznej w celu wykonania kopii we własnym zakresie przez państwową służbę geologiczną albo wydania kopii za zwrotem uzasadnionych i racjonalnych kosztów ich wykonania. Państwowa służba geologiczna dokonuje wyboru sposobu udostępnienia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony przez Radę Ministrów w dniu 5 maja 2023 r. (druk sejmowy nr 3237).

I czytanie projektu miało miejsce w Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

W II czytaniu zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy oraz 24 poprawki.

Za przyjęciem ustawy głosowało 236 posłów, przy 185 głosach przeciw i 32 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi

- 1.** W myśl art. 94a ust. 3 Prawa geologicznego i górniczego, stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złożo strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej. Przepis ten stanowi odstępstwo od przyjętej w art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego systemowej zasady, w świetle której stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Posiadanie przymiotu strony ma w postępowaniu administracyjnym bardzo istotne znaczenie, ponieważ zgodnie z art. 127 KPA, tylko stronie przysługuje odwołanie od decyzji wydanej w pierwszej instancji.

Zważywszy, że decyzja o uznaniu kopaliny za złożę strategiczne wiąże się z ograniczeniem w zakresie korzystania z prawa własności nieruchomości położonej nad takim złożem (np. poprzez wprowadzenie zakazu trwałej zabudowy), pozbawienie statusu strony właściciela takiej nieruchomości, powoduje wątpliwości w zakresie zgodności takiej regulacji z art. 21 ust. 1 Konstytucji, wprowadzającym ochronę prawa własności.

2. W myśl art. 94a ust. 12 Prawa geologicznego i górniczego, w decyzji uznającej złożę kopaliny za złożę strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku przygotowania aktów planistycznych, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.

Zważywszy, że decyzja uznająca złożę kopaliny za złożę strategiczne będzie wprost nakładać obowiązki na gminę, pozbawienie gminy wpływu na byt takiej decyzji (z wyjątkiem wyrażenia niewiążącej opinii), pozostawia wątpliwości, czy taka regulacja nie stanowi nadmiernej ingerencji w samodzielność jednostek samorządu terytorialnego, o której mowa w art. 165 Konstytucji RP.

3. Zgodnie z art. 95a Prawa geologicznego i górniczego, gmina uwzględnia złoża strategiczne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w którym wprowadza zakaz trwałej zabudowy lub innego zagospodarowania obszarów tych złóż w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania złoża strategicznego w przyszłości, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w art. 94a ust. 12.

Przepis ten może być źródłem zmniejszenia wartości nieruchomości objętej zakazem trwałej zabudowy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Z kolei zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 37¹ ust. 1,

żądać od gminy albo od władającego terenem zamkniętym, jeżeli uchwalenie planu lub jego zmiana spowodowane były potrzebami obronności i bezpieczeństwa państwa odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części. Art. 36 ust. 1a pkt 3 stanowi jednak, że przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli treść planu miejscowego nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego, ale wynika z zakazów lub ograniczeń zabudowy i zagospodarowania terenu, określonych w przepisach ustaw lub aktów, w tym aktów prawa miejscowego, wydanych na ich podstawie.

Wydaje się, że wprowadzenie do aktu planistycznego gminy zakazu trwałej zabudowy wynikającego z decyzji ministra wypełnia dyspozycję art. 36 ust. 1a pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a co za tym idzie – właściciel nieruchomości zostaje pozbawiony ustawowej drogi odszkodowawczej.

W tym kontekście ponownie należy zwrócić uwagę na art. 21 Konstytucji RP stanowiący w ust. 2, że wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

Zakaz trwałej zabudowy, o którym mowa w art. 95a Prawa geologicznego i górniczego, służy niewątpliwie celowi publicznemu, a w praktyce może oznaczać faktyczne wywłaszczenie, ponieważ w wyniku ingerencji państwa właściciel traci swoje podstawowe uprawnienie – możliwość wznoszenia budynków na nieruchomości stanowiącej jego własność.

W takim stanie rzeczy pozbawienie właściciela nieruchomości objętej zakazem trwałej zabudowy prawa do odszkodowania, nakazuje postawić pytanie o zgodność takiego rozwiązania z art. 21 ust. 2 Konstytucji RP.

4. W wyniku poprawek zgłoszonych do projektu po pierwszym czytaniu, na etapie rozpatrywania go przez właściwą komisję sejmową, tekst ustawy został uzupełniony o zmiany w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (art. 21 pkt 1–9 noweli).

Przepisy te mogą budzić wątpliwości co do ich zgodności z art. 118 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji, ponieważ zostały uchwalone przez Sejm bez dochowania wymaganego dla sejmowego postępowania ustawodawczego trybu trzech czytań.

5. W art. 21a i art. 21b Prawa geologicznego i górniczego mowa jest o podmiocie, który zakończył eksploatację złoża węglowodorów albo jego części i w dodatku do dokumentacji

geologiczno-inwestycyjnej złoża przewidział wykorzystanie złoża albo jego części do podziemnego składowania dwutlenku węgla, **z zastrzeżeniem uzyskania decyzji zatwierdzającej dokumentację hydrogeologiczną**. Określenie „z zastrzeżeniem” jest wieloznaczne, a z kontekstu analizowanych przepisów wynika, że chodzi o ziszczenie się warunku w postaci uzyskania decyzji administracyjnej.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 13, w art. 21a w ust. 1 w pkt 2 oraz w art. 21b w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem uzyskania decyzji” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem uzyskania decyzji”;

6. Zgodnie z art. 52 ust. 8 pkt 2 lit. a i b Prawa geologicznego i górniczego, praktyką zawodową jest także udział osób zatrudnionych w podmiocie pełniącym państwową służbę geologiczną w sporządzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych (...) **oraz** sprawdzaniu dokumentacji geologicznych (...).

Literalna wykładnia art. 52 ust. 8 pkt 2 lit. a i b prowadzi do wniosku, że za praktykę zawodową może być uznane tylko łączne wykonywanie czynności wymienionych w tych przepisach. Jeżeli zastosowanie w nich spójnika koniunkcji „oraz” nie było zamierzone (dotychczas używa się spójnika alternatywy „lub”), należy przyjąć odpowiednią poprawkę.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 66 w lit. d, w ust. 8 w pkt 2 w lit. a wyraz „oraz” zastępuje się wyrazem „lub”;

7. W art. 58 w ust. 1 w pkt 10 Prawa geologicznego i górniczego mowa jest o kierowniku działu **ruchu** ochrona środowiska. Dotychczas przepis ten stanowi o kierowniku działu ochrona środowiska.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 71 w lit. a w tiret ósmym, w pkt 10 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „ruchu”;

8. Zgodnie z art. 94a ust. 1 Prawa geologicznego i górniczego, minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoża kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złoża kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złoża strategiczne. Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji

geologicznej.

Przepis ten powinien wskazywać, jakie postępowanie zostaje wszczęte, ponieważ jest jednostką redakcyjną, w której wspomina się o nim po raz pierwszy.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 90, w art. 94a w ust. 1 po wyrazach „wszczyna z urzędu postępowanie” dodaje się wyrazy „w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złożo strategiczne”;

9. Zgodnie z art. 94a ust. 5 Prawa geologicznego i górniczego, uznanie złoża kopaliny za złożo strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:

- 1) złożo kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub
- 2) złożo kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub
- 3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.

Przepis ten wprowadza w istocie drugą definicję złoża strategicznego, która nie koresponduje z definicją złoża strategicznego zawartą już w art. 6 pkt 19a tej ustawy (złożem strategicznym jest tam złożo kopaliny, które ze względu na jego znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju podlega szczególnej ochronie prawnej).

Różnią się choćby pojęcia „podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa” oraz „znaczenie dla gospodarki lub bezpieczeństwa kraju”, a art. 94a ust. 5 wprowadza dwie dodatkowe przesłanki uznania złoża za strategiczne, których nie przewidziano w definicji z art. 6 pkt 19a.

Przepisy te powinny być spójne, w przeciwnym wypadku będą w przyszłości źródłem wątpliwości interpretacyjnych.

10. Art. 94a ust. 12 Prawa geologicznego i górniczego odsyła do art. 95 ust. 1 pkt 1, a odesłanie powinno jak się wydaje trafić do art. 95 ust. 2 pkt 2, ponieważ to tam jest mowa o konieczności uwzględnienia w dokumentach planistycznych rozstrzygnięć wynikających z decyzji o uznaniu złoża kopaliny albo jego części za złożo strategiczne. W konsekwencji w art. 94a ust. 12 powinno się posługiwać określeniem szerszym niż gmina, ponieważ to nie ona sporządza plan zagospodarowania przestrzennego województwa.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 90, w art. 94a w ust. 12 wyrazy „gmina powinna uwzględnić w toku realizacji

obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „właściwa jednostka samorządu terytorialnego powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 2 pkt 2”;

- 11.** W noweli dokonuje się zmian w kilku tzw. specustawach (m. in. ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawa o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawa o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym). Korekta polega przede wszystkim dodaniu do katalogu organów opiniujących decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do źróź strategicznych

Należy rozważyć, czy analogicznych zmian nie wymaga także ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym.
- 12.** W art. 68 noweli mowa jest o prowadzącym instalację, o której mowa w art. 63b ust. 1. Z kontekstu art. 68 wynika, że chodzi o przepis w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Przepis przejściowy jednak tego nie przesądza, natomiast w ustawie o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie ma jednostki redakcyjnej oznaczonej jako art. 63b.

Maciej Telec

Główny legislator